

Úvod

Budu si dál dobrodružně hledat, budu se měnit, otvírat svou mysl i oči, nepřipustím, aby si mě zařadili do škatulky a k jistému stereotypu. Jde o to, osvobodit své já - nechat je nalézt svůj rozměr, nenechat se omezovat.

Virginia Woolf, Deníky

1659156	3059606
MORAVSKÁ ZEMSKÁ	
KNIHOVNA	
sign. 1-1420.097	

3 v. 1/2

Nová vydavatelství s celosvětovým dosahem jsou poslední z řady případů slučování a přebírání firem v tomto odvětví, k nimž došlo v průběhu minulého století. Přestože knihtisk v patnáctém století rychle uzurpovala církev, množství knih i pamfletů si vydávali spisovatelé a myslitelé sami. Ženy a příslušníci kolonizovaných a ztotočených národů naráželi při tisku svých myšlenek na překážky vždy, přesto si i marginalizované skupiny našly způsob, jak své názory poslat do světa.

Ve dvacátém století se knihy rozšířily po celém světě, zejména na levném papíře a v měkké vazbě v podobě paperbacku. Majetkem veřejnosti se staly ve třicátých letech díky Allenu Laneovi, zakladateli nakladatelství Penguin, který chtěl za výtisk jen dvě a půl pence. Pamatují si ty řady oranžových obálek s tučňáky a modrých s pelikány v našem knihkupectví na australském venkově. Černá řada klasiků do něj sice nepronikla a z dětské řady s papuchalky jsem už vyrostla, moje police však plnily všechny ostatní barvy.

Dvacáté první století slibuje, že nás spasí „digitální“ svět: řešením jsou prý elektronické knihy nebo i e-booky za nejnižší možné ceny, jež můžeme vydávat sami pouhým kliknutím myši. Jenže je to pravda? Žijeme v první době masového vydávání vlastním nákladem? Potřebuje ještě někdo editory? A jakou roli mohou hrát v globální ekonomice ovládané marketingem nezávislí nakladatelé? Spásu totiž slibuje tržní ekonomika v podobě silně kapitalizovaných megakorporací, jejichž jména každý čtenář zná. Proces koncentrace vydavatelské činnosti